

Parochie 1
 In de pen 6
 Kunst en cultuur 8
 Klapstoel 9
 Kerk 10
 Samenleving 11
 Dossier 12
 Varia 14
 Op·tocht 16
 Mensen 17
 Bisdom 18
 Podium 20

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER**

Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be
Hoofredacteur
 Bert Claerhout
Eindredacteur
 Peter Goordts
Redacteurs
 Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters
Redactiesecretariaat & Optocht
 Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen
 Persdienst Bisdom Antwerpen
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30 (van maandag tot
 woensdagmiddag)
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@
 kerknet.be

Diocesane redactie Brugge
 Persdienst Bisdom Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge
 tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdom.brugge@
 kerknet.be

Diocesane redactie Gent
 Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be
Diocesane redactie Hasselt
 Persdienst Bisdom Hasselt
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 58
 fax 011 28 84 78
 persdienst@bisdomhasselt.be
Diocesane redactie Mechelen-Brussel
 Pers- en informatiedienst
 Wollemarkt 15
 2800 Mechelen
 tel. 015 21 65 01
 fax 015 20 94 85
 aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING
Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT
 Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@treviplus.be
 www.treviplus.be

DIENST PAROCHEBLADEN
 tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN
 Abonnementen en adreswijzigin-
 gen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ
 NV Halewijn

© copyright
 Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

„ Volgens Unicef, de VN-organisatie voor het welzijn en de rechten van kinderen, groeit binnen afzienbare tijd de meerderheid van de kinderen wereldwijd in een stedelijke agglomeratie op. Op het eerste gezicht biedt een grootstad kinderen meer kansen op onderwijs en op betere gezondheidszorg, maar onderzoeken spreken dat tegen. Ze leren dat uitgerekend in stedelijke gebieden, kinderen het minste kans maken om op de schoolbanken terecht te komen. Vooral in de sloppenwijken van miljoenensteden zijn de cijfers dramatisch. Zo gaat in Bangladesh maar 12 procent van de kinderen uit armenwijken op school. In de overige stedelijke gebieden is dat 53 procent.

„Als we het over kinderarmoede hebben, denken we meestal aan kinderen op het platteland”, zei Unicef-directeur Anthony Lake, bij de voorstelling van het jaarrapport. „Anno 2012 leven echter vele miljoenen kinderen zonder de meest noodzakelijke basisvoorzieningen in de achterbuurten van onze grootsteden. Ze behoren tot de meest kwetsbare groepen van de wereldbevolking.” Lake wees er ook op dat hun uitsluiting van het onderwijs een erg negatieve impact heeft op de economie van de diverse landen. In plaats van als degelijk opgeleide mensen hun samenleving vooruit te helpen, voegen ze zich al snel bij de allerarmste bevolkingslagen die in armtierige omstandigheden trachten te overleven zonder uitzicht op enige lotsverbetering.

Opgroeien in de sloppenwijken van steden zoals Mexico-City, Rio de Janeiro of Mumbai is inderdaad geen sinecure. Alle millenniumdoelen ten spijt – zoals het terugdringen van de kindersterfte en basisonderwijs voor elk kind – blijft ondervoeding nog altijd een groot probleem. Een derde van de kinderen die de leeftijd van vijf niet halen, sterft door gebrek aan voedsel. En ook dat wordt almaar meer een stedelijk probleem. In sommige Indiase steden schat men het aantal ernstig ondervoede kinderen op 25 procent. Gebrekkige

Opgroeien in de grootstad almaar problematischer

sanitaire voorzieningen, onhygiënische omstandigheden en milieuverontreiniging kleuren het plaatje nog donkerder. Ongeveer 1,2 miljoen kinderen, jonger dan vijf, sterven jaarlijks aan diarree.

Ook sociaal zijn de levensomstandigheden in de grootsteden voor kinderen problematisch. Door overbevolking, een onaangepaste infrastructuur en gebrek aan interesse van ouders die allereerst op overleven zijn aangewezen, is de kwaliteit van het onderwijs bedroevend. Het geweld, zowel thuis als op straat, veroordeelt vele kinderen dan ook tot een zwerfbestaan of een job als huishoudhulp, waarbij ze opnieuw riskeren te worden mishandeld en/of uitgebuit. En dan hebben we het nog niet over het moordende verkeer, dat wereldwijd de tweede doodsoorzaak is van kinderen van vijf tot veertien jaar.

Het is opmerkelijk dat we, ondanks de technologische evolutie, de geavanceerde ontwikkelingsmethoden en de supranationale instellingen, geen vat krijgen op het armoedeprobleem en de mensonterende situaties waarin zoveel miljoenen kinderen moeten opgroeien. Unicef pleit daarom voor een nieuwe aanpak, gebaseerd op het 'gerechtigheidsprincipe'. Dat klinkt mooi, maar wat moeten we ons daarbij voorstellen in een wereld waarin enerzijds de ongebreidelde consumptie hoogtij viert, terwijl anderzijds in grote delen van het Zuiden de verarming toeneemt? Wie is bij machte dat gerechtigheidsprincipe toe te passen als de grootmachten geen boodschap hebben aan een billijke herverdeling?

Ook bij ons is het lang geen rozengeur en maneschijn. Onlangs stond in de krant dat het aantal medicijnen tegen allerlei psychische ziekten onder kinderen en jongeren onrustbarend stijgt. Soms gaat het om zware medicatie met veel bijwerkingen. 'Kind zijn' – of niet meer mogen zijn? – is ook bij ons niet evident. Jammer dat alleen Kerstmis de beleidsmakers er even aan herinnert dat Jezus als een kind op de wereld is gekomen.„

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: KERK & leven, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Eenvoud en soberheid

KERK & leven, 8 FEBRUARI 2012

Foto's van een bisschop met kanunniken in vol ornaat zoals op de bladzijden 12-13 in KERK & leven van 8 februari doen me met pijn in het hart denken aan die man van Nazaret die geen steen had om zijn hoofd op neer te leggen. Dat was weliswaar in een heel andere tijd, maar misschien is het moment gekomen om die uitzuivering in de Kerk onder ogen te nemen.

Als de Kerk zich niet solidair met de armen opstelt, heeft ze geen getuigeniswaarde. Dat vond althans Dom Helder Camara. Deze inmiddels overleden Braziliaanse aartsbisschop leefde heel sober, in een keukentje naast zijn kathedraal.

In het 'pact der catacomben', op 16 november 1965 ondertekend door veertig concilievaders in de catacomben van Rome, werden nochtans beloften gedaan om op het vlak van huisvesting en voeding te leven zoals gewone mensen, om aan rijkdom en uiterlijk vertoon te verzaken en om niet langer te worden aangesproken met ronkende eretiteln.

Als christen worden we geroepen om in Jezus' spoor profeet te zijn zoals Hij en om het evangelie te verkondigen door ons leven en onze daden. „Crier l'évangile par notre vie”, zoals Charles de Foucauld het zei. Het evangelie uitschreeuwen door ons leven. Laat onze kerkleiders ons ook daarin voorgaan.

Leo CLARIS, Belsele

Godsbewijzen

KERK & leven, 15 FEBRUARI 2012

Ook ik heb ooit de godsbewijzen geleerd, en overall lijkt er een bug, een foutje in het programma, in te zitten. Maar wat me meer bezighoudt, is niet de Schepper-God die in de godsbewijzen naar voor komt, maar welk ons beeld van God is en hoe dat is geëvolueerd.

Nick Cave zingt: „I don't believe in an interventionist God, but I know, darling, you do” (Ik geloof niet in een God als interventionist, maar ik weet, schat, dat jij daar wel in gelooft). Mij dunkt dat dit belangrijker is dan het naakte bestaan van God: wat betekent God voor ons?

Jozef WEYN, Antwerpen

Zelfdoding

KERK & leven, 8 FEBRUARI 2012

Bij zijn oproep om te investeren in de strijd tegen zelfdoding geeft Bert Claerhout voorzichtig enkele oorzaken aan die bijdragen tot het besef en het gevoel van nergens meer bij te horen. Volgens mij is hij daarbij erg lief voor de media. Het radio- en tv-nieuws overspoelt ons dagelijks met wantoestanden en geweld. Kinderen en volwassenen krijgen tot driemaal toe, in een en dezelfde nieuwsuitzending, gruwelijke beelden voorgeschoteld. Uiteraard moeten wantoestanden worden aangeklaagd, maar moet men daarom te pas en te onpas al die gruwel laten zien?

Alsof dat niet volstaat, staan daarna soaps en 'actiefilms' op

het programma bij de meeste Vlaamse zenders: geweld, geweldig, geweldigst... Kunnen die volwassen journalisten niet meer menselijke onderwerpen en positieve berichten brengen? *Man bijt hond* is een verademing en ook de regionale zenders krijgen meer en meer succes omdat ze de nieuwsonderwerpen menselijker brengen.

Misschien is het beter om het journaal helemaal links te laten liggen en wat aangename lectuur door te nemen. Of beter nog: een wandeling te maken en te genieten van de natuur om weer ontspannen thuis te komen.

Roger CLAES, Pepingen

Gelovigen nemen het woord

KERK & leven, 22 FEBRUARI 2012

Het manifest *Gelovigen nemen het woord* is aan de bisschoppen overhandigd. De eerste vraag is dan: wat denken ze er zelf over? En gaan ze het verdedigen in Rome? Zullen ze gebedsvieringen met communie promoten? En wat met gehuwde priesters? De wereld wordt steeds kleiner en in vele Kerken komen we al gehuwde priesters tegen.

Hebben we in de Kerk niet een soort Arabische Lente nodig om de vele overgeleverde tradities aan een snoeibeurt te onderwerpen? Of om onze liturgie en onze gebeden weer dichterbij de mensen te brengen – dichterbij wat Jezus ons heeft geleerd en voorgedaan.

Dat soort omwentelingen worden meestal door jongeren gedragen, maar die hebben onze Kerk al lang, schokschouderend, verlaten. Waarom verstaat de Kerk toch de tekenen van onze tijd niet? Onze tijd geeft nochtans duidelijke signalen wat betreft de democratisering en ook over de gelijke behandeling van man en vrouw.

Veranderingen zoals voorgesteld in het manifest *Gelovigen nemen het woord*, kunnen niet ineens worden opgelegd. Als Rome evenwel zou beginnen met vrouwen en gehuwden in het kardinaalcollege op te nemen, zouden de veranderingen een aanvang kunnen nemen.

Paul VANDERMEULEN, Vliermaal

Zondagslezingen

KERK & leven, 1 FEBRUARI 2012

Sinds Jean Bastiaens de commentaren schrijft bij de zondagslezingen, lees ik zonder ergernis en met instemming deze bijdragen. Zijn voorganger, Kris Depoortere, deed het ook goed. Het is ooit anders geweest. Waait er, niettegenstaande alles, toch een nieuwe, warme en opbouwende geest door onze Kerk?

Al die goede kenmerken vond ik ook terug toen ik de commentaar las bij het evangelieverhaal over de genezing van de lamme. De wijze waarop Christus zijn godheid laat blijken, raakte me. Het gaf me bevestiging, vertrouwen, moed en hoop. Fijn zo!

Gerard HERMANS, Langdorp